

[Aksel Larsen.]

til Vest, og grunden til en forståelse heraf blev lagt før 1939 ved den positive politik, det kommunistiske parti har ført.“ Sådan talte Christmas Møller i sommeren 1945.

Endelig, lad os se på kendsgerningerne. Tror udenrigsministeren virkelig, at den omstændighed, at Danmark har tilsluttet sig en militæralliance, åbent vendt mod Sovjeunionen, kan forbedre Danmarks forhold til Sovjetunionen? Det kan han ikke tro, så meget forstand på tingene må han i hvert fald have. Tror udenrigsministeren, at det kan bedre Danmarks forhold til Sovjetunionen, at man udleverer det danske territorium Grønland officielt til Amerika? Der har været sagt så meget pænt om, at det lokale forsvar skal stå under dansk kommando. Jeg vil meget gerne have at vide, hvad man forstår ved lokalforsvaret. Det har hverken udenrigsministeren eller forsvarsministeren fortalt os, men jeg er da klar over, at det kan højst blive sådan et beskedent forsvar af visse bopladser, hvis de skulle blive angrebet, hvad der ikke er udsigt til. Hele den øvrige militarisering af Grønland skal amerikanerne ordne, og hvordan kommer det til at se ud? Ja, her tror jeg også, det er klogt at henholde sig til, ikke hvad man herhjemme påstår for at få folket til at sluge kamelen, men hvad amerikanerne selv siger er deres mening.

Jeg står her med et nummer af det seriøse amerikanske tidsskrift „Life“, som har en meget stor artikel med strategisk kort over Grønlands betydning. Man ofrer her 5 store sider i tekst og kort på at anskueliggøre, hvordan halvkuglernes mulige fremtidige industrikrig nødvendigvis må blive ført via de uvejsomme egne omkring Nordpolen. For dette synspunkts rigtighed fremføres i „Life“ disse argumenter, at alle jordens store nordlige landmasser er samlet omkring det nordlige polarområde, at alle verdens vigtigste industri- eller militære koncentrationer ligger på den nordlige halvkugle, og at den korteste vej fra USA til sådanne koncentrationer i fremmede lande fører over polarområdet. Man siger, efter at man har beklaget sig over Canadas tilbageholdenhed med hensyn til at udlevere luftbaser til USA, ordret følgende:

„I øjeblikket er New Foundland-Island-Grønland-trekanten det springende punkt i den polare geopolitik. Hvis vi har brugret over Grønland og Island, vil praktisk talt alle industrielle mål i Vest-

europa og de eurasiske centralområder være indenfor rækkevidde.“

Kortet illustrerer det, og det illustreres også af, hvad der er sagt af Norges berømte flyver, Balchen. I Geografisk Selskab — jeg har referatet fra „Berlingske Tidende“ — har han givet udtryk for, at fra Grønland til Moskva er der 2400 miles, til Ural 2800 miles, til industricentrene i Sibirien 3100 miles, til Vesteuropas industrier 2200 miles, og han tilføjer, at alle disse områder kan fra Grønland nås med de luftens slagskibe, der eksisterer i dag.

Jeg har i „Nationaltidende“s kronik for den 29. januar 1947 — en kronik skrevet af Egil Steinmetz, der formodentlig ikke mistænkes for at være kommunist — fundet en del udtalelser af betydende amerikanske personligheder. Chefen for det amerikanske luftvåben, general Arnold, udtalte således i 1941:

„Fremtidens krige vil blive udkæmpet omkring Nordpolen med Grønland, Island og Alaska som udgangspositioner.“

Hans efterfølger, general Spaatz, supplerede ham kort tid efter:

„Via Arktis er alle industrilande indenfor rækkevidde af vort strategiske luftvåben.“

Dette sidste blev også udtrykt klart af den amerikanske oberst Charles Hubbard. Han sagde:

„Grønland er et af verdensstrategiens vigtigste områder, fordi det ligger i lige linie mellem USA og de østrussiske industriområder.“

Det er det, de amerikanske baser på Grønland skal bruges til, og de suppleres med baser på Island, og hvilke baser det drejer sig om, kan man forestille sig, når man får at vide, at på den eksisterende base Bluie West One er der et hospital for 20.000 patienter. Det vil være kolossale styrker, amerikanerne ønsker at placere for derfra med bombemaskiner og eventuelt med langtrækkende raketskyts at angribe Sovjetunionen. Der foreligger ikke noget som helst om, at Grønland er truet af noget angreb, og at man derfor behøver at forsvare Grønland, men nu går man fra dansk side til på den måde at udlevere Grønland, og så skulle regeringen tænke på, om ikke det kunne bevirke, at vort forhold til Sovjetunionen forværres. I parentes bemærket vil jeg have lov til at stille et spørgsmål, selvom jeg ikke venter noget svar: Hvornår vil man sige ja til den amerikanske anmodning om også at besætte Færøerne, og forestiller man sig, at Fær-